

ДІЛО

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринна 18, II. н. п. Квиток на чл. чл. 26 774 Адреса для „Діла-Львів“ Часовий відділок № 146 Редакція редакції не керує.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5.— К. чотирьохмісячно 15.— шестимісячно 22.— річно 34.— у Львові (без доставки): місячно 4.— К. чотирьохмісячно 12.— шестимісячно 18.— річно 28.— в Швейцарії: місячно 2.— Ш. чотирьохмісячно 6.— дванадцятимісячно 18.— За зміну адреси платити по 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень: За кожну лінійку, довжиною 10 лінійок, в день 100 с. в часописі „Діло“ в кількості 1000, з першої лінійки вартість 100 с. в день, з другої лінійки вартість 20 с. в день, з третьої лінійки вартість 10 с. в день, з четвертої лінійки вартість 5 с. в день. Довгі оголошення по вартості згідно з вартістю. Одна привілейована лінійка у Львові 15 с. на провінції 20 с.</p>
---	---	--

Видання Спілки „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Пашейко.

Тимчасовій Раді м. Львова не вільно промовляти по українськи!

Поліція у Львові відкачує Українцям за повноту прав для двох процентів Поляків в Українській Народній Республіці.

Львів, 15 марта 1918.

Між іншими на першій засіданні Раді м. Львова, присвяченій справі Українців, відібрати голос ратників цього клубу для д-ра Федасова і п. Козака за впровадження тримов українською правительственої комісії м. Львова української частини сі враз на другий день згадати, що до українських промов не входить.

Польки вказали, що се тільки застаріле право польської мови не буде жити на далі практичного життя на огляд з засідань фінансової Раді м. Львова знов дозволя собі відібрати для Федасова.

Польки прийшли до д-ра Федасова, що всю „так як це є“ та що „якось уладати се“, діючи до зрозуміння Раді готова виступити за уживання української мови.

Д-р Федасов казав, як Рада віддала до прав української мови п. Руговський поважився знов відібрати до Раді м. Львова за вигороджування українській мові, а о. Лежогубський знов до Раді, Рада ж робила а не вимагає п. Руговського.

Польки не мають вже ніяких сумнівів, як і члени тимчасової Раді м. Львова робити „згоду в братній народж“, якої „так бажають“.

Польки правительству Української Народної Республіки приває двом процентам таночних прав повноту національних прав аж до видання указу актів польською мовою (двох процентів горожан) і польського мовного міністра, — Польки, в старинній Українській Галичині, мають тут австрійській державі власть, відбивають українським горожаням назіть права уживати українською мовою горожанського права своєї рідної мови.

Польки, що ми собі наших прав відібрати не дамо.

Кілька разів знати, як Польки розуміють „згоду в братній народж“, — знати і знавати в новітній української держави.

українською мовою, коли по числі статута українською мовою Рада міста Львова є польська мова. О. Лежогубський, вступивши на слова п. Руговського, зазначив, що недопустимість є жодної несправедливості, уживати української мови, бо вже до цього часу право на відібрати основних законів державних. Статут міста Львова не об'являє його ратнику, що противить ся основним законам, а по друге тому, що се не є Рада міста Львова, а тільки привілейована Рада, якої члени іменовані п. к. правительством. Сия повелення не вдовольняє ся п. Руговський і каже, що мусить бесідничати відібрати голос. Боронити прав української мови, о. Лежогубський відкачує ся до повної Раді. Коли ж за тим, щоб о. Лежогубський міг промовляти по українськи, піднесло ся ледви кілька рук і то дуже неспішно, а п. Руговський рішив, що відбирає голос бесіднички, о. Лежогубський заявив, що таке поведєння п. к. правительственої комісії є несправедливим, і вложив протест проти нарушування прав української мови, а в кінці зазначив, що в огляду на насильство п. Руговського мусить свою промову перервати, але буде доходити прав української мови висших інстанціях.

До внеску п. Діаманда промовляли представники усіх клубів, а в кінці прийшов до голосу п. Ганкевич. П. Ганкевич заявив, що супроти світових подій, серед яких валять ся царські престолі, є крайною нетерпимістю держати ся перестарілих параграфів статута. Зложив протест проти незаконного поведєння п. к. правительственої комісії та нарушування прав української мови, а в кінці заявив, що коли ми мо насильства п. Руговського лишеть ся в привілейованій Раді, то тільки для того, щоб здерти фальшиву маску з лиця тих, які кажуть, що українськими членами Раді міста Львова не вільно уживати української мови.

П. Руговський, який не дочуває і якому ще не встигли донести, що бесідник говорить по українськи, не мав часу відібрати голос п. Ганкевичеві.

З тої самої причини міг скінчити свою українську промову в дебати над шкільними справами д-р. Федаск.

Українська адміністрація на Поділю.

Власна допись „Діла“.

(З С.) В дорозі до Проскурова, 12. марта.

З раєни У. Ц. Раді назначений губернатором Поділля д-р Степура, передше адвокат в Жланді, видавець ріжних періодичних українських видань і брошур, котрий ще перед війною грав визначну роль в українським громадянським житю. Се чоловік дуже діяльний і дуже скоро взяв ся в своє нове становище, яке покриваєть ся в функціях давного російського генерал-губернатора. Тепер занятий він великими організаційними працями, в першій мірі творенням міліції. При вході австро-угорських військ до Каміниця Под. буз одних курнів сеї міліції вже організований.

Помічником д-ра Степура є штабовий офіцер при головній команданті українського фронту Миколаїв, а факу також привілей.

„Увізним начальником“ і президентом городької дули є Крассовський, укінчений студент хмельської академії експортної, дуже активний український діяч, якого більшовики за судили в міліції на смерть; його заступником є Сиркісін. Командантом міліції є полковник Гвашенко. Його функції рівняють ся функціям президента міліції. Се бувший командант української 56 дивізії, дуже хоробрый жовнір і чесний чоловік. Повітовим комісарем є Михайстренко, укінчений військовий академік, говорить плавно по німецьки, дуже діяльний, член його рухи переходять майже всі справи в ш. і к. властима. Тішить ся великим авторитетом. Більшовики за судили його, як і всіх на смерть. Гарнізонним командантом є полковник Коринковський, щирый Українець, дуже діяльна людина.

Сі люди працюють всюю силою над введенням ладу і над відповідним зарезервованем української держави наверх, що їм і удалось вповні.

В Каміниці Под. виходить українська чисель „Рідний Козі“ (титул має бути змінений). На Поділю мимо російських рекламій богато хліба. Галицькі Жиди в протягу кількох днів завели велику дорожнечу. Все скаче в гору. Камінець Подільський числить 60.000 мешканців, з чого більше ніж половина Українців. Жидів понад 20.000. Переводить ся українізація шкіл. Іду до Проскурова, звідки напишу Вам більше цікавого.

Мирові переговори в Румунію.

Львів, 15. марта 1918.

Вчера по полудни вернув з Яс до Бука решту румунський міністер справедливости Аргентоану, супроти чого розпочали ся наради над уложенням умов остаточного мира. Є вони такі: 1) Прохочене давних торговельних договорів в рядом зміни, подібних до умов, які закладжено в Україною й Росією. 2) Румунія вобовжесть ся давати осередним державам неспотребовувані нею засоби своєї рілничої продукції протягом часу, який устаневлять осередні держави. 3) Те саме буде постановлене що до продукції нафти і т. п. 4) Дальші постанови відносять ся до будови потрібних залізничних полчень в Австро-Угорщиню та до тарифової політики. 5) Всі ці заабезпечити ся інтереси плавби Австро-Угорщини на дольшнім Дунаю, де в часі окупанції пороблено коштовні іввестиції.

З Яс доносять, що новий уряд утворить Маргільоман, що було б ознакою зближення до осередних держав. Вчера Маргільоман зложив візиту гр. Чернінови.

В імени Його Величеств Царя! П. к. Суз арештний кидний яко Трабунал арештант у Львові рішив на вивок п. к. Прокуратору державній, що зміст часопису „Діло“ число 49. в дні 3. марта 1918 в артикалі „Терор панує на Холмицях“ від опущено в руц до двох і „Городи“ містять в собі єство вступку в § 302. п. к. і горуди доконани в дні 3. марта 1918 кофесією на справу і в ардія знаєне цього жакладу і вказ по дузі § 493 п. к. вказ дальшого реалізованого того дружного письма. Львів, дні 28. лютого 1918. Рабінді.

Яким правом Холмщина „належить до Польщі“?

Урядовий комунікат на услугах польської політики.

Львів, 15. марта 1918.

Щ. к. кореспонденційне Бюро присилає в Люблін під датскою 14. с. м. отсій комунікат:

„Супроти донесення одної часописи, що Іме мейсний Українською Центральною Радою помісар Лоський в цілі переняття управи Холмщини має там невдовзі перебути, стверджується урядовим повідомленням для преси, що про приїзд Лоського невідомо нічого. Питанню Холмщини мусить ся вважати откритим, насамперед чого ту область трактується як двай як приналежну до Польщі. Супроти того в даній хвилі не може бути мови про які-небудь зміни в дотепершній управі холмської області ц. ік. адміністрацією“.

З приводу сего урядового комунікату треба ствердити:

Найперше питанню Холмщини не є „отверте“, бо його рішче берестейський трактат з 9 лютого 1918. Що найбільше „отвертим“ може бути питанню місцевості, подожених коло границі, свідченої в тім трактаті.

Коли ж навіть допустити таку „широкую інтерпретацію“ берестейського трактату, щоб питанню Холмщини вважати „отвертим“, — то на який о.нові урядовий комунікат сміє пересу-

джувати справу заявою, що Холмщину трактується як приналежну до Польщі?!

Холмщину заявили осередні держави не як часть Польщі, а як держава тоді не існувала і досі не існує, тільки як губернію російської держави, етнографічно й історично українську. На сій основі, що всі українські землі булшой російської держави творять Українську Народну Республіку, Холмщину берестейський трактат признає Україні.

Коли ж тепер урядовий комунікат говорить про приналежність до Польщі, то се не відноситься ані правному становищу, який застала окупація осередних держав, ані правному становищу, утвореному повстанням української держави і санкціонованому берестейським договором.

Видане такого урядового комунікату свідчить тільки, що деякі органи влади в Австрії в своїх услугах для польської політики заганяють ся справді дуже далеко, коли аж до невольничества супроти найвищих органів влади, які заключили берестейський трактат, супроти союзників Австро-Угорщини, які спільно заключили і заборучили сей трактат і супроти Української Народної Республіки, якої територію, признану й тим трактатом, свіють проголошувати як приналежну до Польщі.

Дивізіонер Іван Перлик просив делегатів передати У. Ц. Р. працю коло відбудови нашої держави, висунув „Завзятію“ (змінені слова) ще раз заслуги У. С. С., які вони зробили іх послуги, які вони послали на Україну й тут на Волині культурним. Описав звернувся до наших учителюк, які стояли сподаяк те імени Українського Правительства послати працю на Волині.

І ще одна зустрічаюча сцена. Іван Славинський виславку своїм учням просить передати на Україну. Славинський проймаючим голосом дає сподаяк скорше поїхати, чим скидати працю. А товариші його простирають руки самі собі. Мені і тим, що вони яли покотали ся слезами, але думали шми діями ся те само.

Треба дійсно плакати робити таборам, коли вони зумили виробити си одну душу, коли осмілювали такий дній, яких вартість для України. Іван Шну пору на вагу золота. Завзяті, коли скінчило ся правління. Іван мирська громада вступила ще до другої і тут при загальному розмові ся ма, що подана ворожою владі неможливо більшовики підняли У. Ц. Р. дає. Правдою на жаль є, що більшовики стріляли мітрополита Володимиром (єпископа Алексія) асти на него дає та дній орган зацію української церкви, стріляли міністра почт і телеграфів.

Одлушничі Житомир, перебігли якийсь час в залізничних вагонах, а дній проф Грушевський і долає в плечях. Коли Ц. Рада попросила проїхати о поїзді, то німецьке правительство час згодило ся і дійсно виславо, а ське відозвало, що се надувають ся.

На питанню: „Кому приїхати на Україну?“ — німецькі делегати, які в заключеній умови, вказує добрий приклад українській Народній Республіці. Наші дістали на Україні, а висловити можуть та сложивші артекули й то під рукою укр. правительства. Німецькіють відступити в кожній хвилі, коли зажадає укр. правительство.

Коли зайшла мова про границі ської держави, то делегати заявили правительству держать ся точно границей ського мира і має повою наші, а буде рівнож всіми державами організації затвердив його зме парламенту фікація в Австрії має наступити в дній. Між Росією і Україною будуть ці, де українське правительство одержало не бажанню, але й свого не дає. Лева область донського басейну буде до України. Одеса хоч би в харківському міста, буде всеж таки входить в ської Народної Республіки. В Бессарабії дній буде плебісцит.

Україна дійсно страшенно постраждала прямо й одного цілого року, бо чийли ся, то без нікого, двері, озброєне, все, щоби „буржуї“ не ідали. Вони та наших містат ограбовані, але ми беремо, бо українські війська зробили відтяли їм дорогу. Час минав і все треба було розпрашати ся.

На другий день, сьбі 11, прийшли нових гостей наша школа.

О год. 1/3 по пол. відішли до харківської мечни, обіцяючи небавом до нас поїхати.

Сегодня знова о год. 7 рано поїхали сподівано в Київ отаман (генерал) порученням воєнного міністерства і волод Пилькевич, член У. Ц. Р. Миколайівич ковай Іван Мелько. Відбула нарада ськими і фіцерами, промовляли рівнож кілька годин і мали до полагоди в команді армії, не забули одні з наші хвилі до нашої школи.

О год. 1/3 поїхали до Козак, три вїзджають враз в сформований візю українського війська до Києва.

На дній має приїхати до нас дотральної Ради, який вже за став до лодимирі.

Володимир Вол. 17. лютого

Дня 11. с. м. делегати У. Ц. Р. приїхали до школи ім. Шевченка. Тут прийшли три горьжан Володимира і відшколу тету член городської думи Елея Чоппа.

Перша стрілецько-козацька дивізія українського війська.

Делегати У. Ц. Ради у Володимирі Вол. — Кілька подробиць про умову України в осередних державах в справі війнової помоци.

Володимир Вол. 12. марта 1918.

Приїзд Фрайштадтського першого куріня та українських офіцерів з Йезефштаату до Володимира змінив відразу характер нашого міста. Куди не похернеш ся, а побачиш то козацьку шапку, то синю жовту відзнаку, тут знов почувш: „Гарвад!“ і трохи даліше: „Здорові були!“ і т. д. — аж жити любо. Немало тут люди втерпали, але й не менше тепер радіють бо оживле дагна слава Володимира. У Володимирі формується ся українська армія. На дній уформувава ся як раз 1-а стрілецько-козацька дивізія українського війска. Се каже урядова. В склад штабу дивізії входять: командант дивізії Іван Перлик, отаман екавтерник полковник Ганджа, перший значковий (адютант) сотник У. С. С. Іван Коссаєв, другий значковий пор. Бутович, та інші.

В неділю 10. с. м. вїтали ми в Володимирі перших гостей в Україні. Поїздила делегація в Київ, а то сотник Григорій Сиротенко, якому на спеціальне поручення голови Ради народних міністрів У. Ц. Р. наказано їхати в Німеччину для інформації наших полонених, організації їх в дисципліновані частини і використання інтелігентних сил для праці на Україні, а другий значковий народного військового міністерства Василь Байдю. Шановних делегатів повїтали на двірці дивізіонер Іван Перлик та сотник Іван Коссаєв, звідки поїхали автомобілем до козацьких казарм, де на площі вправ ожидали їх два куріні недавно прибувших козаків. Коли ми доходили до першого куріня, почули команду: „Повір!“ Похилив ся синій жовтий прапор, а хор відспівав: „Вже воскресла!“ Делегати, яких представив дивізіонер, прийняли мужва гоїмким: „Слава!“ Опісля виступив козак Микола Славинський та повїтав достійних делегатів в імени мужви. „В імени першого куріня оборони рідного краю в імени козаків, які признають єдиною, найвищою владою на Україні Центральну Українську Раду, вітаю Вас, дорогих гостей як представник в нашого правительства і бажая Вам всього крашого. Ми, працюючи у пеломі, бачили добре, яку велику роботу Ви робили. Серед загальної невїри Ви стояли як та міцна скеля й тим здобули волю нашій матери Україні. І ми, хоч знесилені тяжкою наволою, але з огнем в серці та любовю до рідного краю хочемо допомогти Вам. Не хочемо бути фарисеями народу, але хочемо йому вірно служити. А як треба буде, то не пожаюмо жити, а станемо зі зброєю в руках против тих ворогів, що будуть простягати руки на наше добро“. Бесідник закінчив кмічяки: „Най живе розбуджений український навід!“ „Най живе вільна Українська Народно Республіка!“ „Най живе українська армія!“ „Най гинуть наші вороги!“

Настулила зустрічаюча сцена. Делегати прямо кинули ся до бесідників, а слезами в очах обняли його та розцілували ся. А „Слава! Слава!“ не замовкали.

Опісля уставлено оба куріні в чотирикутний. По середній поставили підвешене, на яке

вступив сотник Сиротенко та вложив привіт в імени українського правительства. Шановний делегат розповів про події від часу проголошення Української Народної Республіки аж до послідних часів. Вернув час з перед 264 літ, коли в нашій хаті була сила й воля“. Ахе ще треба звести важку боротьбу з новими ворогами, червоно гвардійцями та розбійниками, які під проводом бузого жандармського команданта Мурзєва нищать край, знищують хліб, а що неможуть вивезти, палять. В Києві вистелювано українськими книжками вулиці, випалювано в портретах Шевченка очі, бо молва, що „зімненія“. Попавши в полон козаків гайдацького полку страшенно мучили, а опісля розстрілювали. Рівнож робили таке саме й з прочими Українцями. Дуже багато Українців волягло. Між ними не відомо, що стало ся в Винниченком.

Згадував про відбите Київ гайдаками та У. С. С. Ті посидні, як ідейне та здійснювано вїсько віддало У. Ц. Р. неоцінені прислуги. Під їх охороною вїхала У. Ц. Р. до Житомира. Заключений мир є для нас добрим та чесним миром, бо вертає Україні давні землі, як Холмщину та Подляше.

Німецькі вїзївала Центральна Рада сама, бо наші війська розійшли ся домів та не буде кому краю беронити. Як довог побудуть у нас Німці, се буде залежати від нас самих. Чем скорше організуємо свою армію, тим скорше вони від нас відійдуть. Зараз відбудеть ся на шій Україні призна. Ті козакі, які йдуть тепер на Україну, остануть в армії 2—3 місяці. Коли будуть вишколені нові снми, вони відійдуть домів, коли захочуть. Бесіду, яка подавала чимало нового матеріалу та повно всіляких висисень, слухали всі з великим зацікавленням та одушевленням. А коли бесідник звернувся до козацтва та сказав: „Товариші! Памятайте, що жде Вас на Україні важка праця. Хто з Вас має які небудь сумнів, хто в Вас ще не цілковитий сильний духом, сей нехай краще тут остине“ — то голоси, які відізнали ся з півгоритських грудий: „Немає в нас таких; всі хочемо йти“, не дали шановному делегатови спромогти сумнівати ся в їх ідейности.

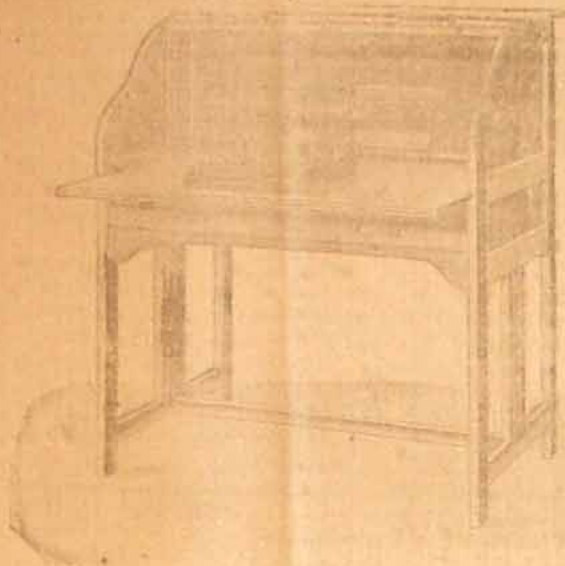
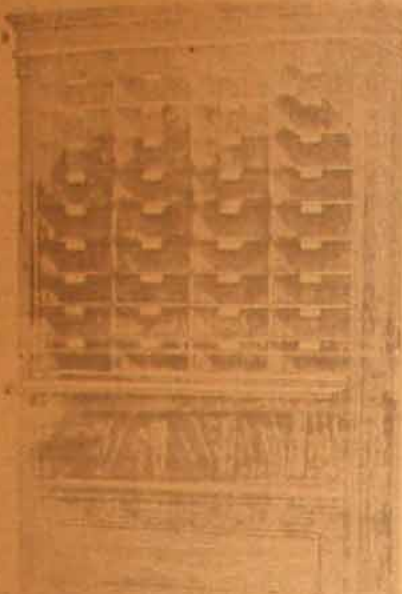
Опісля говорив в імени військового міністерства другий делегат Василь Байдю про війскову організацію та дисципліну. На чолі війскових організацій мусять стояти передовісімі ф.хові люди, бо воєнна штука потребує сьцільного знання та виховання. Міністерство наше покладає велику надю на наших полонених, які маєм нагоду вгляднути ся і жити серед ні мепької дисципліни та зрозуміти, як велику роль вона відігравє в воєнній ремеслі.

До обох делегатів ставили рівнож козакі всілякі питання, на які ті сейчас давали відповіді. Один з козаків відчитав рівнож в трибуни легітимній делегатів, хто вони та в чім імени говорять. Козаки не хотіли на се відчитуване згодити ся та кричали: „Не треба нам; ми віримо“, — але щоби усунути всякі сумніви, делегати просили, щоби відчитати.

„JERRY“ Співка з обм. пор.

Американські урядженя бюрові для Галичини, Буковини і Поділля.

Централа: Кранів, Фльоріанська 28, Філія: Львів, Сикстуська 2.

Жаданні бюрові заводити при кожній сесії та місточку складність людности з розкешенем на українську та иншу. Просимо о посліх і точні дані. Коли би в котрійсь з сузових муніципаліт було ще сніг та колиби така не організували ся, просимо існуючу співку в повітовім місті визначити се у своїм згошоженю. Повітовою роздільною може бути передостія склад Народної Торговлі, Спілка торговельна, де сеї нема Спілка господарь-о торговельна, а потім инші спілки, котрі отворять відділе товаромі. — Народна Торговля, Козьма Ровдільна Кружків Консультів.

ПОШЕРЛИ.

Євено Ільницький, кадет аспірант 77 п. п., склонив голову на вічній спочинок в резервній шпиталі в Кермоис. Наймолодший син бл. п. о. Йона Ільницького в Доброгостові, скінчив гімназію в Самборі, де належав во наших пластуїв. Любив горячо свій нард і для него хотів працювати, а його мрія була: стати примірним священником, бо там будучи бнаше народ да міг більше для него працювати і помагати йому. В. Я. п.

ОПОВІСТЕН.

Субота, 15. марта 1918.
На в 1: греко-кат.: Екстропія — режис-кат.: Любін.
Звєтра: греко-кат.: Н. Сароп. Гарас. — режис-кат.: Н. Чорна.
| Вінчане Стефана Воркума п. к. судій в Бурштині в п. Степано Дорундасіною відбуде ся дия 10. марта 1918 в церкві паралельній в Тернополі. 825 2-3
| Організація українських звязничинів подає до відомч. що всі інформації і всі кореспонденції до сарваліка належить адресувати: Василь Осташ, Львів, вул. Городецька ч. 127, брама 5. 4 5
| Зі „Скола III“ у Львові. Загальні збори членів „Скола III“ у Львові відбудуть ся в неділю 17. марта с. 4 о годині 4 тій понел. вудиня Городецька число 95 паутер. На першаку на раз: 1) Звіт Старшини від 1. липня 1917 до 17. марта 1918. 2) Вибір Старшини на рік 1918. 3) Внески і запити. — За старшинку: Л. Добрянський голова, Михайло Ткачик справник. А. 783 3-3
| Загально Анадомічний Раєт — в суботу 16. марта в сідлях Народного Дому. Виділ одержав диспенсу від Митрополитного Ординаріату. Хто не дїстав через ошибку запрошеня, ауде ласкав переглянути листу запрошених і відбере запрошене в суботу 16. марта від 9-12 год. в Народнім Домі.

НАДІСЛАНЕ.

Д-р ГЕРМЕЛІН

Акушер і лікар жіночых недуг, повернуз і мешає на рваї при вул. Сикстуській 35. П. п. XXVII 5-6

ОГОЛОШЕННЯ.

АДВОКАТ

Д-р Роман Перфецький
отворна

АДВОКАТСЬКУ КАНЦЕЛЯРІЮ

у Львові — вул. Сикстуська 43 б.

709 20-30

Цитрини

в порошок, пакет заступив 8 10 цитрин. До чайу і печива. і пакет тільки 80 сот. Спеціальний порошок до риблені води нольонської. і пакет вистарчає на 1 літр води по 2 кор. поручає перфумерні С ФЕДЕР, Львів, Сикстуська 7. 495 д 57-1

Вправні бюрові сили в торговельній конспонденції, книговодства і инших конторських чинностях можуть вати заняті в Голомній управі „Народної Торговлі“. Львів. Письменні згошоженя з описом жоті, з відписаним свідоччї дотеперішого заняті, в запованем поручень. — Услія після узомі. XI. 2-7

Німецького і французького
янка учить дипломомача учителька — Львів,
вул. Дяугоша 37. П. п. 778 6-10

ПОЗІРІ Хто хоче без учителя научити ся по німецьку, най завожть собі сейчас українсько-німецькі

САМОУЧОК

увида О. СОЛТИСА (4-го побільшене виданя вї словардем). Ціна К 3.—, в почтовою оплатою К 3-50. — Василько лише на готівку. Відомости і гроші прошу присилати на адресу: А. ОКПІЦІ, Львів, вул. Кадетська ч. 4.
Увага! Сет Самоучок уложена після випробованого ким способом научити! Ваше для учителя уділяючих початків німецької мови, як також ученик і приготавленних се до устнах іспитів. 871А 4-7

і инших родів трав та конюшини МАШИНИ ДО ШИТЯ

найлучших системів найкориснійше можна набути у фірми
АЛЕКСАНДЕР МЯЛІМОН
склад машин до шитя
Львів, вул. Валова ч. 11А.
Варстат репараційний. XIII 1-5

Приймаємо збірні запити на ЛУБІН (вовкини)

жовтий (на легкі піскови землі) та чорний (на тяжкі глиняні почви), що виводять наслідок державної субвенції К 87-88 без мшкка. Мшкки належить доплачувати противнім разі обраховуємо по вказанню купна.

Краєвий Союз господарський
Львів, ул. Зіморозича ч. 2

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Дия 25. марта 1918 р. відбудуть ся
о год. і во полудня
1) Повітового Товариства Кредитного в Сімеоні
2) о год. і Спілка господарьско-торговельної Самборі,
3) о год. 3 Пржекаротського Добробуту в Сімеоні в домі Чечалди „Прогіст“.
826 2 3

- Насіння

(в Союзу госп. торг. Сімеон)
конюшини, всяких трав і горілиць
продма
Склад Спілки для збуту овочів і фруктів
при вул. Трибунальській ч. 1
побіч Раку

Хто був у Гімні на бараках

нахай купить собі зараз на памятку 20 картка з жити висловом: „Хто був у Гімні на бараках“ „шпиталі“ і т. д.
Картки висилає ся рекомендаційним листом передним надісланем грошей з наміром
Гроші посилати на адресу: „Verlag der Lehrgesellschaft „Waimna Polnische“ Verlagsgesellschaft“
Barrackenkamer.